

L'INCONFORMISME AMERICÀ ALS ANYS 50: ANTOLOGIA POÈTICA

L'antologia poètica que presentem no és només un recull dels components del moviment *beat*, sinó que integra també altres poetes que igualment rebutgen el formalisme i els valors de classe mitja. Només Gregory Corso es pot considerar membre del grup *beat* original. Leroi Jones (el seu nom actual és Imamu Amiri Baraka) és un destacat poeta del Black Power Movement en la seua projecció més radical i revolucionària. Altres com Robert Creeley s'associen amb el grup de Black Mountain Poets, que sorgeix als anys cinquanta a Carolina del Nord, al que també pertanyen figures com John Cage, músic, i Buckminster Fuller, arquitecte. Si bé la figura indiscutible d'aquest grup és Charles Olson (1910-1970). Michael McClure (nat l'any 1932) s'inclou al grup de poetes conegut com The San Francisco Group amb tendències que sovint es creuen amb les *beat*; i en aquesta confluència de grups poètics destaquen amb veu pròpia John Wieners i Lenore Jaffee.

Traducció: Antoni Parada

Epistrofa
(per a yodo)

Leroi Jones

Quina referència més estàtica; mirant
sempre per la finestra! Els límits de la mirada...
Quan fa bo, el sol.

I tot el que veus (ací a Nova York).
Murs i edificis; o en els jardins amagats
del Queens exuberant: profusió, espais d'oci infinit.

Com encadenat a alguna marcida actriu;
I ella intentant contar-te alguna cosa terriblement penosa.

ex.

(«les fulles són llises i immòbils».)

LeROI JONES
Epistrophe (for yodo)

It's such a static reference; looking / out the window all the
time! the eyes' limits... / On good days, the sun. / & what
you see. (here in New York) / Walls and buildings; or in the
hidden gardens / of opulent Queens: profusion, endless stret-
ches of leisure. / It's like being chained to some dead ac-

El que jo sé de la ment
sembla acabar ací;
just més enllà del meu semblant.

M'agradaria que algun animal fantàstic
aparegués.

tress; / & she keeps trying to tell you something horribly
maudlin. / e. g. / («the leaves are flat & motionless.») / What
I know of the mind / seems to end here; / Just outside my
face. / I wish some weird looking animal / would come
along.

Sura
Gregory Corso

Pessiga l'aire, que el seu crit puga trencar el silenci
Natura es perd.
Les estacions han esquinçat la seua aliança
I també el sol.

Retorç l'intrincat braç de follet, deu arrastrar penosos
[sons:
La llum deu retornar
I alliberar la terra amb el seu bany pietós.
—Fada, tomba l'urna.

Pensa com un rellotge sense hores
Escolta el cant sepulcral dels teus pensaments i mera-
[vella't de la campana.

Abandona les teues visions de vida i no compregues
[la por
—No està la mort aprop.

SURA

Pinch the air that its shriek might break silence / Nature
is done. / The seasons have ended their alliance / And so the
sun. / Twist theelf's knotty arm it must drawl thuds of
pain: / Light must return / And reprieve the earth with its
merciful stain. / —Fairy, tip the urn. / Think like a clock
with no time to tell. / Hear the knell of your thoughts and
wonder the bell. / Leave your sights of life nor comprehend
fear / —Death is not anywhere near. / Hurry! Mountains are
falling on valleys. / Trees are getting lost. / —Is this the one?
Is that the one? Which tree was it? / I remember distinctly

Cuita! Les muntanyes es desplomen sobre les valls.
Els arbres es perden.
—És aquest? És l'altre? Quin arbre era?
Recorde clarament que hi havia una diferència entre ells.
Puc veure un arbre, conèixer-lo, i coneixent-lo, mirar tots
[els arbres?

Ràpid! Ràpid! Oceans que s'esmunyen en altres oceans.
No tingues por! Res no pot desolar el teu cor.
La vida ho posseeix, fes el teu Camí
I com el clau que es troba amb el martell
Allunya't.
No l'evasió amb la teua magnificència qüestiona't el per
[què.

Pregunta't tu mateix però amb silenci i astúcia.
Observa com vas de l'olla al perol —no plores.
Res no pot mai desolar el teu cor.
Quan els teus somnis siguen més generosos el martell
[cruel colpejarà.

I morirà al teu cor.
Massa tard! El cel està obscur.

there was a difference among them. / Can I see one tree,
know it well, and knowing, see all trees?— / Quick! Quick!
Oceans are slipping into other oceans. / Fear not! Nothing
can break your heart. / Life has it you make the Crack / And
like the nail that meets the hammer / Depart. / Not the fly
with your magnitude wonder why. / Yourself wonder but
with silence and sly. / Watch you move from pot to pan-don't
cry. / No thing can ever break your heart. / When your
dreams are fullest the cruel hammer will blow / And die
at your heart. / Too late! The sky is brown.

**SI I MANS I BRAÇOS
SI TAULA FOSCA SOLIDA I ROBUSTA**

Michael McClure

de nit repose entre la pena i el dolor
en l'obscuritat sóc un serafí —miserable i malalt

els meus somnis no són memòries,
hi ha tanta foscor que únicament jo sóc aquí.
Tant per a recordar, tant per a recordar, tant per a re-
[cordar.

Açò és una guerra. La història
dels instants.

(En la nit em vaig despertar, et vaig desitjar, i te n'ha-
[vies anat
encara que estàs al meu costat. Et vaig buscar entre
[penjolls
d'argent, no podia pronunciar el teu nom. Em passejava
[al llarg del saló).
etc.

**YES AND HANDS AND ARMS YES TABLE DARK
SQUATTY AND STRONG**

at night I lay in pain and sorrow, / in shadow I am a sera-
phim-miserable and sick / my dreams are not memories, /
—so much is blotted out that I am only here. / So much to
remember, so much to remember, so much to remember. /
This is a war. The instants / history. / (In the night I awoke
and remembered you and you were gone / though you lay
by my side. I searched for you among the silver / hangings,
I could not speak your name. I wandered in the long hall.) /
etc.

Mr. T i amics

Lenore Jafee

Un a un
trobí, escolli
els membres de la meua colla, el meu clan.

No-res fou massa per a ells si les raons esglaiaven, perquè
tots portaven amor
se'ls donà amb un somriure graciós...

fins una nit,
consumint-me...
sense saber a qui estimar més
els acomiadí a tots
dintre els llargs corredors de la ciutat...

MR. T AND HIS FRIENDS

One by one / I met, selected / the members of my coterie,
my clan. / Nothing within reason was too much to do for
any of them, for all / brought love / and were given like for
like with smiling grace... / until one night, / wearying... /
not knowing whom to love the best / I sent away all / into

sense saber bé per què

pot ser rivalitzen uns amb altres
per obtenir de nou la meua estima...

però ara freqüenten una moda incòmoda
i en absolut
em plau res d'açò.

Prompte em mudaré a un altre lloc.

the long corridors of the city... / not quite knowing why /
perhaps that they might vie with one another / in ways to
win back my love... / but now they are hanging about in un-
comfortable fashion / and I am none / the gladder for any
of this / I shall soon take up residence elsewhere.

L'ofrena
Robert Creeley

Ell davalla
l'ofrena
com des d'una gran
altura, el seu

preciós
seny revestit . .
d'una miraculosa
fermesa. Aquest

és el present
dels temps, tot
es recompensa
en sí mateix

Però la dama—
ella, des-
denyosa, tota
de blanc per a
aquesta ocasió—

pregona amb petulància, és
això tot, és
això tot, és
això tot.

THE GIFT

He hands / down the gift / as from a great / height, his /
precious / understanding clothed / in miraculous / fortitude.
This / is the present / of the ages, all / rewards / in
itself / But the lady— / she, disdain- / ful, all / in white
for / this occasion-cries / out petulantly, is / that all, is /
that all, is / that all.

UN POEMA PER A PINTORS

John Wieners

El nostre segle de noblesa escassa
Com pot mostrar-ho el semblant?
Cerque l'amor.

Els meus llavis projecten
secs i clivellats el seu
desig.
És agradable.

Una vegada més ens governen forces
que no podem controlar. Només
en el poema
apareix una imatge —que tracem
en el vers pel pinzell
de la mà del pintor una passa
més enllà de mí.
Dibuixant el semblant
i la seua passió.
Car ningú s'atreveix a emprendre'l.
Adona't com són a les mans
de forces que
no poden entendre.

A POEM FOR PAINTERS

Our age bereft of nobility / How can our faces show it? /
I look for love / My lips stand out / dry and cracked with
want / of it. / Oh it is well. / Again we go driven by forces /
we have no control over. Only / in the poem / comes an
image—that we rule / the line by the pen / in the painter's
hand one foot / away from me. / Drawing the face / and its

Eixa desesperació
és al meu semblant i es revelarà
en els versos delicats que algú escriurà.
Vaig tenir l'amor en la palma de la meua mà.
Observa les línies aquí.
Com nosaltres esplaiàrem
el seu joc, el continuen esplaïant
en els límits de camps blancs i despïetats.
Precipitat en la meua ment,
amor, amera la meua carn en els rius
d'escuma fina.
Perfum francès
que em fa lluir com
l'esplendor de l'alba i
em mulla la fragància
del vers acabat.

No els cercles
sinó les dues paral·leles es creuen
i s'emporten els nostres cossos i
ànimes plegats com estels
enlluernant la superfície
de la nostra pell, coneixent
el seu enfonsat fluir a través
de les venes.
Les galtes així inflades.
Les butxaques plenes.

torture. / That is why no one dares tackle it. / Held as they
are in the hands / of forces they / cannot understand. /
That despair / is on my face and shall show / in the fine
lines of any man. / I had love once in the palm of my hand. /
See the lines there. / How we played / its game, are playing
now / in the bounds of white and heartless fields. / Fall
down on my head, / love, drench my flesh in the streams /
of fine sprays. Like / French perfume / so that I light up as /
morning glories and / I am showered by the scent / of the
finished line (5) / No circles but that two parallels do cross /
And carry our souls and / bodies together as the planets /
Showing light on the surface / of our skin, knowing / that
so much flows through / the veins underneath. / The cheeks
puffed with it. / Our pockets full.